

A 2. nap története

Reggel napsütésre és madárcsicsergésre ébredtünk. Osztályfőnökeink biztattak bennünket, hogy öltözködjünk és csomagoljunk, semmit ne felejtünk a szobákban. Reggelizés és az úti csomagok begyűjtése után már készen álltunk az új kihívásokra.

A nap a szabadkai főtéren indult, ahol megcsodálhattuk mindazokat az épületeket, amire az előző délután az eső miatt nem volt alkalom. Láttuk a Reichle-palotát, gyönyörködtünk a Főtér szökőkutaiban, a Könyvtár és a Népszínház épületében.

Szívesen nézelődtünk volna még Szabadkán, de az idegenvezetőnk telefonálgatásaiból éreztük, hogy valami meglepetés készülődik, ezért jobbnak láttuk indulni.

A nap Topolyán folytatódott. A tájház előtt állt meg a busz, pünkösdi rózsával díszített kapunál népviseletbe öltözött helyi lakosok vártak bennünket. Megtudtuk, hogy ők a helyi hagyományőrző kör tagjai. A tájházban ezen a napon a pünkösdi népszokások felelevenítésével emlékeztek meg az ünnepről, átadták ismereteiket a gyerekeknek és a fiataloknak. Ételbemutatókkal is őrzik a hagyományokat, melyből mi is kaptunk kóstolót. Természetesen a kiállítást is megtekintettük. Elsétáltunk a kovács- és bognárműhelybe is, mely az 1800-as években virágzó iparnak, kovács céheknek állít emléket.

A délutáni program Péterváradon folytatódott. A település szinte egybe épült Újvidékkel, de önálló közigazgatású. A vár a török elleni csaták során lett fontos végvár. Nem volt olyan jól kiépített, mint Nándorfehérvár, de természeti adottságai kiválóak voltak. Több rohamot sikerült visszavernie, míg 1526. július 27-én aknarobbantással sikerült megtörni a törököknek a védők erejét és elfoglalták a várat. A véres küzdelemben sokan veszítették életüket. A hős várvédőkre emlékeztünk tanulói kiselőadás és tanári magyarázat keretében.

A nap további részében Újvidéken, Szerbia második legnagyobb városában jártunk. A lakosság több nemzetiségű, most vettük először észre, hogy kevesebb a magyar szó.

Újvidék főterén áll a városháza, ahonnan az utcák legyezőszerűen nyílnak szét. Itt található a neogótikus katolikus templom is, melyben magyar esküvőt láttunk.

A város főteréről nyílik a Zmaj utca, melynek végén található az újvidéki szerb érsek palotája. Mivel sokan nem voltak még közülünk, ezért ellátogattunk egy ortodox templomba is.

Megbeszéltük az 1999-es NATO bombázás következményeit, láttuk az újonnan épült Duna hidat is.

A késő délutáni órákban érkeztünk meg az aracsi pusztatemplomhoz, a Délvidék egyik legértékesebb és legkorábbi építészeti emlékéhez. Egy földút vezet a műemlékhez, mely körül semmilyen más épület nem található. Az első írásos emlék 1256-ban említi a település és a templom nevét. Sok történelmi vihart megért, a tatárok és a kunok pusztításait átvészelte, majd Nagy Lajos király édesanyja újjátta fel. A törökdúlást a csodával határos módon élte túl, ugyanis a környező települést – Aracsot – teljesen elpusztította a török sereg és elnéptelenedett a környéke. A romot a XVIII. században fedezték fel újra, majd próbálják megóvni az utókor számára. A rom a mai állapotát az 1970-es években végzett kutató munkálatok során nyerte el. Idegenvezetőnk a restaurálási munkálatok során szerzett személyes élményeit is beleszöve világította meg számunkra, hogy miért vált Aracs a délvidéki magyarság jelképévé és szent gyülekezőhelyévé. Napjainkban a környékbeli lakosok tartják rendben a pusztatemplom környékét. Látogatottsága egyre növekszik, nemzeti zarándokhelyé vált.

Az este Törökbecsén köszöntött ránk. Elfoglaltuk szálláshelyeinket a falusi turizmus keretei között kialakított vendégházakban. A vacsora is finom és bőséges volt, de várt ránk még egy meglepetés. Vendéglátónk és idegenvezetőnk jó kapcsolatot ápol a helyi hitoktatóval, aki mindamelllett tehetséges népzeneész is. Béla bácsi sok humorral fűszerezett népzenei bemutatót tartott számunkra, mely során megismerkedhettünk a számunkra ismeretlen vagy csak képről vagy hallomásból ismert népi hangszerekkel. A tartalmas nap után kellően fáradtak voltunk, mégis lelkesen tapsoltunk és jól szórakoztunk a bemutató során. A bemutató egyben alkalmat adott arra is, hogy ízelítőt kapjunk a hagyományok, a nyelvjárás ápolásának módjáról, fontosságáról. Megtapasztalhattuk, hogy milyen sokat tesznek azért, hogy a helyi lakosság, a fiatalok számára szervezzenek szabadidős programokat, a magyar kulturális élet eseményeinek szervezett keretét biztosítsanak. Gyakran ad helyet a település népzenei, néptánc, kézműves találkozók részére.

Fáradtan, de élményekkel teli nap után kerültünk ágyba ezen a napon is.